Warszawa, dnia 25 stycznia 2024 r.

Poz. 92

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 stycznia 2024 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o działaniach antyterrorystycznych

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2632), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

1) ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o ochronie żeglugi i portów morskich oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1489),

2) ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1860),

3) ustawą z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1834)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 16 stycznia 2024 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

1) art. 11 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o ochronie żeglugi i portów morskich oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1489), który stanowi:

„Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 8, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

2) art. 38 i art. 40 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1860), które stanowią:

„Art. 38. 1. Ilekroć przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 19 ust. 21 ustawy zmienianej w art. 6,

2) art. 9e ust. 20 ustawy zmienianej w art. 7,

3) art. 11n ust. 28 ustawy zmienianej w art. 9,

4) art. 31 ust. 20 ustawy zmienianej w art. 12,

5) art. 27 ust. 18, art. 29 ust. 5, art. 30 ust. 5, art. 32c ust. 14 i art. 34a ust. 15 ustawy zmienianej w art. 13,

6) art. 17 ust. 18, art. 19 ust. 6 i art. 23 ust. 15 ustawy zmienianej w art. 17,

7) art. 31 ust. 16, art. 33 ust. 5 i art. 34 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 18,

8) art. 23p ust. 28, art. 23q ust. 13 i art. 23r ust. 7 ustawy zmienianej w art. 19,

9) art. 9 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 22,

10) art. 118 ust. 18, art. 119 ust. 11 i art. 120 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 23,

11) art. 54 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 25

– dotyczą uprawnień, obowiązków lub czynności Prokuratora Generalnego lub określają dokumenty do niego kierowane, od niego pochodzące lub wzory dokumentów, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w zakresie odnoszącym się do zmian ustaw określonych w art. 6, art. 7, art. 9, art. 12, art. 13, art. 17–19, art. 22, art. 23 i art. 25, przepisy te zamiast do Prokuratora Generalnego stosuje się do Pierwszego Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego.

2. Czynności dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w zakresie odnoszącym się do zmian ustaw określonych w art. 6, art. 7, art. 9, art. 12, art. 13, art. 17–19, art. 22, art. 23 i art. 25 na podstawie:

1) art. 19 ust. 1, 9 i 16a oraz art. 20 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 6,

2) art. 9e ust. 1, 4 pkt 1 i ust. 17a oraz art. 10c ust. 10 ustawy zmienianej w art. 7,

3) art. 11n ust. 1, 3, 7, 8, 15, 16, 17 pkt 2, ust. 18–21, 23, 26 i 27 pkt 2 oraz art. 11p ust. 11 ustawy zmienianej w art. 9,

4) art. 31 ust. 1, 4 pkt 1 i ust. 17a ustawy zmienianej w art. 12,

5) art. 22b ust. 3, art. 27 ust. 1, 3, 8, 9, 11a pkt 2, ust. 14, 15, 15f, 15g, 15h pkt 2, ust. 15i–15l i 16a–16c, art. 28 ust. 6, art. 29 ust. 2, 2a i 4, art. 30 ust. 2 i 4, art. 32c ust. 1, 4, 7, 10 i 12 oraz art. 34a ust. 10 ustawy zmienianej w art. 13,

6) art. 17 ust. 1, 3, 8, 9, 14, 15, 15f pkt 2, ust. 15g–15j, 16a, 17 pkt 2 i ust. 17a, art. 18 ust. 6, art. 19 ust. 2, 2a i 5, art. 23 ust. 10 i art. 46 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 17,

7) art. 27a ust. 3, art. 31 ust. 1, 3, 6, 7, 10 pkt 2, ust. 13, 14, 14f pkt 2, ust. 14g–14j, 15a i 15b, art. 32 ust. 8, art. 33 ust. 2, 2a i 4 oraz art. 34 ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 18,

8) art. 23p ust. 1, 3, 7, 8, 15, 16, 17 pkt 2, ust. 18–21, 23, 26 i ust. 27 pkt 2, art. 23q ust. 4–7, 9, 10 i 12, art. 23r ust. 2, 3, 5 i 6, art. 23s ust. 11 i art. 25c ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 19,

9) art. 9 ust. 4 i 6–9 ustawy zmienianej w art. 22,

10) art. 118 ust. 1, 3, 6, 7, 9, 13, 15 i 16 pkt 2, art. 119 ust. 3–6 i 9, art. 120 ust. 2, art. 122 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 2 i ust. 3–5, art. 123 ust. 3 i art. 127a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 23,

11) art. 42 ust. 1 i 4, art. 44 ust. 1 i 2, art. 46 ust. 2, art. 48 ust. 1 i 2 pkt 2 i ust. 3–5, art. 49 ust. 2 i 3, art. 50, art. 52 ust. 1, art. 53 ust. 2 i art. 54 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 25

– są skuteczne, jeżeli dokonano ich z zachowaniem wymogów określonych w tych przepisach w brzmieniu dotychczasowym.”

„Art. 40. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 28 pkt 1, art. 30 pkt 2–6, art. 31 pkt 1 lit. a, c–e, f w zakresie pkt 67 lit. b, oraz lit. g i h, pkt 2–4 oraz art. 39 ust. 1 i 2, które wchodzą w życie z dniem 1 października 2023 r.;

2) art. 2 pkt 1, pkt 6 lit. b, pkt 14, 16 i 17 oraz art. 33, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.;

3) art. 6, art. 7, art. 9, art. 12, art. 13, art. 17–19 i art. 21 pkt 2 w zakresie art. 13 § 3a pkt 1 oraz art. 22, art. 23, art. 25 i art. 38, które wchodzą w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;

4) art. 1 pkt 1–14, 21 i 33, art. 2 pkt 6 lit. a, pkt 8, 12 i 15, art. 3 pkt 1, 6, 10 i 16–20, art. 4, art. 5, art. 10, art. 11, art. 24 pkt 1, art. 28 pkt 2 – w zakresie uchylenia art. 15zzs[1] ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 2 i 3, art. 28 pkt 3 oraz art. 39 ust. 3, które wchodzą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;

5) art. 30 pkt 1, art. 31 pkt 1 lit. b oraz f w zakresie pkt 67 lit. c, które wchodzą w życie z dniem 14 marca 2024 r.;

6) art. 14, który wchodzi w życie z dniem 1 października 2029 r.”;

3) art. 11 i art. 12 ustawy z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1834), które stanowią:

„Art. 11. 1. Przepis art. 9 ust. 7a ustawy zmienianej w art. 8 stosuje się do postępowania z materiałami zgromadzonymi podczas stosowania czynności, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, jeżeli czynności te zostały wszczęte po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32a ust. 12–14, art. 32aa ust. 9, art. 32c ust. 14, art. 78 oraz art. 87 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 oraz art. 9 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie wymienionych przepisów, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 1 i 3, art. 2, art. 5 pkt 2 i 4, art. 7 pkt 2 i 4 oraz art. 10, które wchodzą w życie z dniem 1 października 2023 r.”.

Marszałek Sejmu: *S. Hołownia*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 stycznia 2024 r. (Dz. U. poz. 92)

USTAWA

z dnia 10 czerwca 2016 r.

o działaniach antyterrorystycznych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady prowadzenia działań antyterrorystycznych oraz współpracy między organami właściwymi w zakresie prowadzenia tych działań.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) działaniach antyterrorystycznych – należy przez to rozumieć działania organów administracji publicznej polegające na zapobieganiu zdarzeniom o charakterze terrorystycznym, przygotowaniu do przejmowania nad nimi kontroli w drodze zaplanowanych przedsięwzięć, reagowaniu w przypadku wystąpienia takich zdarzeń oraz usuwaniu ich skutków, w tym odtwarzaniu zasobów przeznaczonych do reagowania na nie;

2) działaniach kontrterrorystycznych – należy przez to rozumieć działania wobec sprawców, osób przygotowujących lub pomagających w dokonaniu przestępstwa o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 115 § 20 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17), prowadzone w celu wyeliminowania bezpośredniego zagrożenia życia, zdrowia lub wolności osób lub mienia przy wykorzystaniu specjalistycznych sił i środków oraz specjalistycznej taktyki działania;

3) infrastrukturze administracji publicznej – należy przez to rozumieć systemy oraz obiekty niezbędne dla zapewnienia bezpiecznego i ciągłego funkcjonowania organów administracji publicznej;

4) infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć infrastrukturę krytyczną, o której mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122);

5) Ministrze Koordynatorze Służb Specjalnych – należy przez to rozumieć Ministra – Członka Rady Ministrów, którego zakres działania, wyznaczony na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2022 r. poz. 1188 oraz z 2023 r. poz. 1195, 1234 i 1641), obejmuje zadania związane z działalnością służb specjalnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1136, 1834 i 1860);

6) miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym – należy przez to rozumieć przestrzeń otwartą lub zamkniętą, w której nastąpiło zdarzenie o charakterze terrorystycznym lub w której wystąpił lub miał wystąpić jego skutek, oraz przestrzeń, w której występują zagrożenia związane ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym;

7) zdarzeniu o charakterze terrorystycznym – należy przez to rozumieć sytuację, co do której istnieje podejrzenie, że powstała na skutek przestępstwa o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 115 § 20 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, lub zagrożenie zaistnienia takiego przestępstwa.

Art. 3. 1. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwany dalej „Szefem ABW”, odpowiada za zapobieganie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych odpowiada za przygotowanie do przejmowania kontroli nad zdarzeniami o charakterze terrorystycznym w drodze zaplanowanych przedsięwzięć, reagowanie w przypadku wystąpienia takich zdarzeń oraz odtwarzanie zasobów przeznaczonych do reagowania na te zdarzenia.

Rozdział 2

Działania antyterrorystyczne zapobiegające zdarzeniom o charakterze terrorystycznym

Art. 4. 1. Organy administracji publicznej, właściciele i posiadacze obiektów, instalacji, urządzeń infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej współpracują z organami, służbami i instytucjami właściwymi w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego przy realizacji działań antyterrorystycznych.

2. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przekazują niezwłocznie Szefowi ABW będące w ich posiadaniu informacje dotyczące zagrożeń o charakterze terrorystycznym dla infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej, w tym zagrożeń dla funkcjonowania systemów i sieci energetycznych, wodno-kanalizacyjnych, ciepłowniczych oraz teleinformatycznych istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa.

3. W przypadku powzięcia informacji o możliwości wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym zagrażającego infrastrukturze administracji publicznej lub infrastrukturze krytycznej, życiu lub zdrowiu ludzi, mieniu w znacznych rozmiarach, dziedzictwu narodowemu lub środowisku, Szef ABW może wydawać polecenia organom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 7, zagrożonym tymi zdarzeniami, mające na celu przeciwdziałanie zagrożeniom, ich usunięcie albo minimalizację, oraz przekazywać im informacje niezbędne do tego celu. Organy i podmioty, o których mowa w zdaniu pierwszym, informują Szefa ABW o podjętych działaniach w tym zakresie.

4. Szef ABW o podjętych działaniach, o których mowa w ust. 3, informuje niezwłocznie Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany.

Art. 5. 1. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW koordynuje czynności analityczno-informacyjne podejmowane przez służby specjalne, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, oraz wymianę informacji przekazywanych przez Policję, Straż Graniczną, Straż Marszałkowską, Służbę Ochrony Państwa, Państwową Straż Pożarną, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Krajową Administrację Skarbową, Żandarmerię Wojskową i Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, dotyczących zdarzeń o charakterze terrorystycznym oraz danych o osobach, o których mowa w art. 6 ust. 1, przez ich gromadzenie, przetwarzanie i analizowanie.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i Ministrem Obrony Narodowej oraz po zasięgnięciu opinii Szefa ABW, określi, w drodze rozporządzenia, katalog incydentów o charakterze terrorystycznym, uwzględniając potrzebę klasyfikacji informacji, o których mowa w ust. 1.

3. Podmioty i służby specjalne, o których mowa w ust. 1, przekazują Szefowi ABW, niezwłocznie po uzyskaniu, informacje służące realizacji działań antyterrorystycznych, klasyfikowane zgodnie z katalogiem incydentów o charakterze terrorystycznym.

Art. 6. 1. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW, z zachowaniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych, prowadzi wykaz zawierający informacje o:

1) osobach podejmujących działalność na rzecz organizacji terrorystycznych lub organizacji związanych z działalnością terrorystyczną lub członkach tych organizacji;

2) poszukiwanych osobach prowadzących działalność terrorystyczną lub osobach podejrzewanych o popełnienie przestępstw o charakterze terrorystycznym, wobec których w Rzeczypospolitej Polskiej zostało wydane zarządzenie o zatrzymaniu, poszukiwaniu lub postanowienie o poszukiwaniu listem gończym, a także poszukiwanych na podstawie europejskiego nakazu aresztowania;

3) osobach, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie, że mogą prowadzić działania zmierzające do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, w tym o osobach stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego;

4) osobach uczestniczących w szkoleniach terrorystycznych lub podejmujących podróż w celu popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

2. Szef ABW, stosownie do potrzeb, przekazuje informacje, o których mowa w art. 5 ust. 3, oraz informacje zawarte w wykazie, o którym mowa w ust. 1, także w postaci bieżących analiz stanu zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym:

1) podmiotom i służbom specjalnym, o których mowa w art. 5 ust. 1,

2) innym organom administracji publicznej

– w zakresie ich właściwości.

3. Szef ABW określi, w drodze zarządzenia, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych:

1) zakres informacji gromadzonych w wykazie, o którym mowa w ust. 1;

2) sposób prowadzenia wykazu, o którym mowa w ust. 1;

3) tryb przekazywania podmiotom oraz służbom specjalnym, o których mowa w art. 5 ust. 1, informacji z wykazu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 7. Szef ABW przekazuje niezwłocznie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych, jeżeli został powołany, informacje mogące mieć istotne znaczenie dla zapobiegania zdarzeniom o charakterze terrorystycznym. Przepis art. 18 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu stosuje się odpowiednio.

Art. 8. 1. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW koordynuje czynności operacyjno-rozpoznawcze podejmowane przez służby specjalne, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, przez Policję, Straż Graniczną, Krajową Administrację Skarbową i Żandarmerię Wojskową dotyczące zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

2. Szef ABW może wydawać podmiotom i służbom specjalnym, o których mowa w ust. 1, zalecenia mające na celu usunięcie bądź minimalizację zaistniałego zagrożenia terrorystycznego.

Art. 9. 1. W celu rozpoznawania, zapobiegania, zwalczania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa szpiegostwa oraz ścigania ich sprawców Szef ABW może zarządzić wobec osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do której istnieje obawa co do możliwości prowadzenia przez nią działalności terrorystycznej lub popełnienia przestępstwa szpiegostwa, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, niejawne prowadzenie czynności polegających na:[1)]

1) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści rozmów prowadzonych przy użyciu środków technicznych, w tym za pomocą sieci telekomunikacyjnych;

2) uzyskiwaniu i utrwalaniu obrazu lub dźwięku osób z pomieszczeń, środków transportu lub miejsc innych niż miejsca publiczne;

3) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści korespondencji, w tym korespondencji prowadzonej za pomocą środków komunikacji elektronicznej;

4) uzyskiwaniu i utrwalaniu danych zawartych na informatycznych nośnikach danych, telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych, systemach informatycznych i teleinformatycznych;

5) uzyskiwaniu dostępu i kontroli zawartości przesyłek.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy oraz usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną są obowiązani do zapewnienia nieodpłatnie warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwaną dalej „ABW”, czynności, o których mowa w ust. 1.

3. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikroprzedsiębiorcą lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641, 803, 1414 i 2029), zapewnia warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez ABW czynności, o których mowa w ust. 1, stosownie do posiadanej infrastruktury.

4.[2)] Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem Szef ABW niezwłocznie przekazuje Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych, jeżeli został powołany, oraz Pierwszemu Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratorowi Krajowemu. Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego Prokurator Krajowy może nakazać zaprzestanie czynności, o których mowa w ust. 1.

5. Czynności, o których mowa w ust. 1, mogą być przedłużane na zasadach określonych w art. 27 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

6.[2)] Szef ABW informuje Pierwszego Zastępcę Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego o wynikach czynności, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po ich zakończeniu, a na jego żądanie również o przebiegu tych czynności, przedstawiając zebrane w ich toku materiały.

7.[2)] Szef ABW przekazuje Pierwszemu Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratorowi Krajowemu wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1. Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego Prokurator Krajowy podejmuje decyzję o zakresie i sposobie wykorzystania przekazanych materiałów. Przepisy art. 238 § 3–5 oraz art. 239 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 37) stosuje się odpowiednio.

[1)] Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1834), która weszła w życie z dniem 23 września 2023 r.

[2)] Ze zmianą wprowadzoną przez art. 22 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1860), która weszła w życie z dniem 28 września 2023 r.; wszedł w życie z dniem 14 grudnia 2023 r.

7a.[3] O zachowaniu materiałów uzyskanych w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1, które są istotne dla bezpieczeństwa państwa, decyduje Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego Prokurator Krajowy na pisemny wniosek Szefa ABW. Przed wydaniem postanowienia Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego Prokurator Krajowy może zażądać materiałów uzasadniających wniosek, zgromadzonych podczas stosowania czynności, których ten wniosek dotyczy, celem zapoznania się z tymi materiałami.

8.[2] Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego Prokurator Krajowy zarządza zniszczenie materiałów uzyskanych w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1, które nie zawierają dowodów popełnienia przestępstwa albo nie są istotne dla bezpieczeństwa państwa.

9.[2] Szef ABW dokonuje niezwłocznie komisyjnego i protokolarnego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 8. O zniszczeniu materiałów Szef ABW powiadamia Pierwszego Zastępcę Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego.

10. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, oraz przechowywania i przekazywania zarządzeń i informacji, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 10. 1. Funkcjonariusze ABW, Policji i Straży Granicznej są uprawnieni do pobierania obrazu linii papilarnych lub utrwalania wizerunku twarzy lub nieinwazyjnego pobierania materiału biologicznego w celu oznaczenia profilu DNA osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy:

1) istnieje wątpliwość co do tożsamości osoby lub

2) istnieje podejrzenie nielegalnego przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej albo wątpliwość co do deklarowanego celu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub

3) istnieje podejrzenie co do zamiaru nielegalnego przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub

4) istnieje podejrzenie związku osoby ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, lub

5) osoba mogła uczestniczyć w szkoleniu terrorystycznym.

2. Organ, który pobrał obraz linii papilarnych lub utrwalił wizerunek twarzy, przekazuje Komendantowi Głównemu Policji:

1) obraz linii papilarnych lub wizerunku twarzy;

2) dane osobowe osoby, której pobrano obraz linii papilarnych lub utrwalono wizerunek;

3) informację o podstawie prawnej pobrania obrazu linii papilarnych lub utrwalenia wizerunku.

3. Organ, który pobrał materiał biologiczny, przekazuje go do właściwego laboratorium kryminalistycznego w celu oznaczenia profilu DNA.

4. Właściwe laboratorium kryminalistyczne przekazuje Komendantowi Głównemu Policji:

1) oznaczony profil DNA;

2) dane osobowe osoby, od której pobrano materiał biologiczny;

3) informację o podstawie prawnej pobrania materiału biologicznego.

5. Komendant Główny Policji:

1) włącza przekazane obrazy, oznaczone profile DNA, dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 4 pkt 2 oraz informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i ust. 4 pkt 3, do baz danych Policji;

2) zapewnia dostęp do przekazanych obrazów, wizerunków, informacji i danych organom wymienionym w ust. 1 oraz umożliwia ich przetwarzanie i aktualizację przez te organy na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań.

6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb:

1) pobierania obrazów linii papilarnych, materiału biologicznego oraz utrwalania wizerunku twarzy osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej,

---

[3] Dodany przez art. 8 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1; ze zmianą wprowadzoną przez art. 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wszedł w życie z dniem 14 grudnia 2023 r.

2) przekazywania Komendantowi Głównemu Policji pobranych obrazów linii papilarnych i wizerunków twarzy oraz oznaczonych profili DNA, a także danych i informacji określonych w ust. 2 i 4

– uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego pobierania obrazów linii papilarnych, materiału biologicznego oraz utrwalania wizerunku twarzy, wiernego zobrazowania linii papilarnych, profilu DNA i wizerunków twarzy oraz niezwłocznego ich przekazania.

Art. 11. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW może nieodpłatnie uzyskać dostęp do:

1) danych i informacji zgromadzonych w rejestrach publicznych i ewidencjach prowadzonych przez:

a) podmioty oraz służby specjalne, o których mowa w art. 5 ust. 1,

b) ministrów kierujących działami administracji rządowej,

c) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,

d) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej,

e) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego,

f) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki,

g) Zakład Ubezpieczeń Społecznych,

h) Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,

i) Komisję Nadzoru Finansowego,

j) Głównego Geodetę Kraju,

k) jednostki samorządu terytorialnego,

l) Prokuratora Generalnego

– oraz jednostki organizacyjne im podległe lub przez nie nadzorowane,

2) obrazu zdarzeń rejestrowanego przez urządzenia rejestrujące obraz umieszczone w obiektach użyteczności publicznej, przy drogach publicznych i innych miejscach publicznych oraz otrzymywać nieodpłatnie kopię zarejestrowanego zapisu tego obrazu

– z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w art. 34 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

Art. 12. 1. W przypadku wprowadzenia w trybie art. 16 ust. 1 drugiego stopnia alarmowego lub stopnia wyższego dokonuje się sprawdzenia zabezpieczeń obiektów na obszarze objętym stopniem alarmowym. Sprawdzenie zabezpieczeń przeprowadza:

1) Policja – w obiektach infrastruktury krytycznej;

2) Żandarmeria Wojskowa – w obiektach należących do komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych albo administrowanych przez te komórki i jednostki organizacyjne.

2. Szef ABW, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, może wydać Policji zalecenie szczególnego zabezpieczenia poszczególnych obiektów uwzględniające rodzaj zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym.

Art. 13. 1. W celu zapewnienia telekomunikacji w związku z wydarzeniami, w szczególności imprezami masowymi lub zgromadzeniami, podczas których może wystąpić zdarzenie o charakterze terrorystycznym albo zagrożenie bezpieczeństwa i porządku publicznego, operator telekomunikacyjny jest uprawniony, a na żądanie ministra właściwego do spraw informatyzacji lub organu odpowiedzialnego za bezpieczeństwo i porządek publiczny obowiązany, do:

1) instalowania tymczasowych instalacji radiokomunikacyjnych wraz z antenowymi konstrukcjami wsporczymi, w szczególności stacji bazowych ruchomej sieci telekomunikacyjnej, także na obiektach budowlanych niezwiązanych trwale z gruntem,

2) budowy, przebudowy lub instalowania infrastruktury przewodowej i innych urządzeń lub infrastruktury w zakresie niezbędnym do uruchomienia i prawidłowej eksploatacji instalacji, o których mowa w pkt 1, przy czym wykonywanie prac oraz posadowiona infrastruktura nie może powodować zagrożenia życia lub bezpieczeństwa mienia

– na okres nie dłuższy niż 30 dni albo na okres nie dłuższy niż wskazany w żądaniu tego ministra lub organu.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji lub organ odpowiedzialny za bezpieczeństwo i porządek publiczny, nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1, bierze pod uwagę informacje operatorów telekomunikacyjnych dotyczące możliwości zabezpieczenia łączności w szczególności z numerami alarmowymi, w związku z wydarzeniami, w szczególności imprezami masowymi lub zgromadzeniami, podczas których może wystąpić zdarzenie o charakterze terrorystycznym albo zagrożenie bezpieczeństwa i porządku publicznego, oraz przewidywane koszty instalowania tymczasowych instalacji radiokomunikacyjnych wraz z antenowymi konstrukcjami wsporczymi, w szczególności stacji bazowych ruchomej sieci telekomunikacyjnej.

3. Wykonywanie prac, o których mowa w ust. 1:

1) nie wymaga:

a) decyzji o pozwoleniu na budowę, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, z późn. zm.[4)]), lub zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 tej ustawy,

b) decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3 i 7 oraz art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 645, 760, 1193 i 1688),

c) zawarcia umowy w sprawie użytkowania gruntów pokrytych wodami, o której mowa w art. 261 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478, 1688, 1890, 1963 i 2029);

2) w przypadku, gdy wykonywanie tych prac ma nastąpić w obrębie pasa drogowego drogi publicznej – może nastąpić po poinformowaniu właściwego zarządcy drogi o planowanym zakresie zajęcia pasa drogowego, przy czym nie jest wymagane sporządzenie projektu organizacji ruchu, o którym mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 12 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1047, z późn. zm.[5)]), oraz nie pobiera się opłaty, o której mowa w art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;

3) w przypadku, gdy do wykonywania tych prac możliwe jest wykorzystanie kanału technologicznego, o którym mowa w art. 39 ust. 6 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, udostepnienie kanału technologicznego następuje niezwłocznie pod nadzorem zarządcy drogi i nie pobiera się opłaty, o której mowa w art. 39 ust. 7g tej ustawy.

4. Przystąpienie do eksploatacji instalacji, o których mowa w ust. 1, jest możliwe przed doręczeniem właściwemu organowi ochrony środowiska zgłoszenia, o którym mowa w art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556, z późn. zm.[6)]). W takim przypadku zgłoszenie doręcza się właściwemu organowi w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia eksploatacji tej instalacji. Przepisów art. 152 ust. 4–4c oraz art. 152b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska nie stosuje się.

5. Na rzecz operatora telekomunikacyjnego, który wykonuje prace, o których mowa w ust. 1, nieruchomość można obciążyć służebnością polegającą na tym, że może on wykonywać te prace i korzystać w okresie, o którym mowa w tym przepisie, z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem urządzeń, o których mowa w ust. 1.

6. Jeżeli właściciel nieruchomości odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności, o której mowa w ust. 5, operator telekomunikacyjny składa wniosek do właściwego miejscowo starosty o ustanowienie służebności.

7. Starosta, w drodze decyzji administracyjnej, zobowiązuje do ustanowienia służebności na okres, o którym mowa w ust. 1. Starosta wydaje decyzję nie później niż w terminie 7 dni, licząc od dnia złożenia wniosku.

8. Decyzji, o której mowa w ust. 7, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

9. Służebność wygasa najpóźniej z upływem okresu, o którym mowa w ust. 1.

10. Po wygaśnięciu służebności na operatorze telekomunikacyjnym ciąży obowiązek usunięcia tymczasowej instalacji.

11. Z tytułu służebności oraz za szkody powstałe w wyniku zajęcia nieruchomości przysługuje odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługują inne prawa rzeczowe do nieruchomości, a operatorem telekomunikacyjnym, któremu udostępniono nieruchomość. Jeżeli do uzgodnienia nie dojdzie w terminie 30 dni, licząc od dnia, w którym upłynął termin udostępnienia nieruchomości, starosta wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej wszczyna postępowanie w sprawie ustalenia odszkodowania.

12. Organem wyższego stopnia w sprawie decyzji, o której mowa w ust. 7, jest wojewoda.

---

4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 553, 967, 1506, 1597, 1681, 1688, 1762, 1890, 1963 i 2029.

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 919, 1053, 1088, 1123, 1193, 1234, 1394, 1720, 1723 i 2029.

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2687 oraz z 2023 r. poz. 877, 1506, 1688, 1719, 1762, 1890, 1963 i 2029.

Art. 13a. 1. Prezes Rady Ministrów, mając na względzie możliwość wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym albo zagrożenia dla bezpieczeństwa i porządku publicznego, może, w drodze zarządzenia, ograniczyć publiczny dostęp do wykazów, rejestrów, baz danych i systemów teleinformatycznych zawierających dane lokalizacyjne infrastruktury technicznej.

2. W zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się wykazy, rejestry, bazy danych oraz systemy teleinformatyczne, do których ograniczony zostaje dostęp publiczny, oraz okres tego ograniczenia.

3. Dysponenci wykazów, rejestrów, baz danych i systemów teleinformatycznych wskazanych w zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, ograniczają do nich publiczny dostęp zgodnie z tym zarządzeniem niezwłocznie.

Art. 14. 1. Podmioty i służby specjalne, o których mowa w art. 5 ust. 1, w porozumieniu z Szefem ABW, mogą oddelegować pracowników lub funkcjonariuszy jednostek i organów im podległych lub przez nich nadzorowanych, a także żołnierzy wyznaczonych na stanowiska służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego albo Służbie Wywiadu Wojskowego do pracy lub służby w ABW w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, na zasadach określonych w porozumieniu zawartym między kierownikiem podmiotu oddelegowującego a Szefem ABW.

2. Do oddelegowania pracowników do pracy w ABW nie stosuje się art. 42 § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465).

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) warunki i tryb oddelegowania pracownika, funkcjonariusza lub żołnierza, a także miejsce oraz charakter i zakres zadań służbowych wykonywanych przez oddelegowanego pracownika, funkcjonariusza lub żołnierza,

2) sposób wypłacania uposażenia albo wynagrodzenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących oddelegowanemu pracownikowi, funkcjonariuszowi albo żołnierzowi, z uwzględnieniem podziału na uposażenie albo wynagrodzenie i należności wypłacane przez ABW oraz jednostkę organizacyjną, z której pracownik, funkcjonariusz albo żołnierz został oddelegowany

– uwzględniając potrzebę efektywnego organizowania wykonywania obowiązków służbowych przez oddelegowanych pracowników, funkcjonariuszy i żołnierzy.

Rozdział 3
Stopnie alarmowe

Art. 15. 1. W przypadku zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym albo w przypadku wystąpienia takiego zdarzenia można wprowadzić jeden z czterech stopni alarmowych:

1) pierwszy stopień alarmowy (stopień ALFA);

2) drugi stopień alarmowy (stopień BRAVO);

3) trzeci stopień alarmowy (stopień CHARLIE);

4) czwarty stopień alarmowy (stopień DELTA).

2. W przypadku zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczącego systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub systemów teleinformatycznych wchodzących w skład infrastruktury krytycznej albo w przypadku wystąpienia takiego zdarzenia można wprowadzić jeden z czterech stopni alarmowych CRP:

1) pierwszy stopień alarmowy CRP (stopień ALFA–CRP);

2) drugi stopień alarmowy CRP (stopień BRAVO–CRP);

3) trzeci stopień alarmowy CRP (stopień CHARLIE–CRP);

4) czwarty stopień alarmowy CRP (stopień DELTA–CRP).

3. Pierwszy stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1, można wprowadzić w przypadku uzyskania informacji o możliwości wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym, którego rodzaj i zakres jest trudny do przewidzenia.

4. Drugi stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2 pkt 2, można wprowadzić w przypadku zaistnienia zwiększonego i przewidywalnego zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym, jednak konkretny cel ataku nie został zidentyfikowany.

5. Trzeci stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 2 pkt 3, można wprowadzić w przypadku:

1) wystąpienia zdarzenia potwierdzającego prawdopodobny cel ataku o charakterze terrorystycznym, godzącego w:

   a) bezpieczeństwo lub porządek publiczny albo

b) bezpieczeństwo Rzeczypospolitej Polskiej, albo

c) bezpieczeństwo innego państwa lub organizacji międzynarodowej oraz stwarzającego potencjalne zagrożenie dla Rzeczypospolitej Polskiej lub

2) uzyskania wiarygodnych i potwierdzonych informacji o planowanym zdarzeniu o charakterze terrorystycznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub

3) uzyskania wiarygodnych i potwierdzonych informacji o planowanym zdarzeniu o charakterze terrorystycznym, którego skutki mogą dotyczyć obywateli polskich przebywających za granicą lub instytucji polskich albo polskiej infrastruktury mieszczących się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Czwarty stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 oraz w ust. 2 pkt 4, można wprowadzić w przypadku:

1) wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym powodującego zagrożenie:

a) bezpieczeństwa lub porządku publicznego albo

b) bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, albo

c) bezpieczeństwa innego państwa lub organizacji międzynarodowej oraz stwarzającego zagrożenie dla Rzeczypospolitej Polskiej, lub

2) gdy uzyskane informacje wskazują na zaawansowaną fazę przygotowań do zdarzenia o charakterze terrorystycznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub

3) gdy uzyskane informacje wskazują na zaawansowaną fazę przygotowań do zdarzenia o charakterze terrorystycznym, które ma być wymierzone w obywateli polskich przebywających za granicą lub w instytucje polskie albo polską infrastrukturę mieszczące się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, a zebrane informacje wskazują jednocześnie na nieuchronność takiego zdarzenia.

7. Wyższy albo niższy stopień alarmowy i stopień alarmowy CRP mogą być wprowadzone z pominięciem stopni pośrednich.

8. Stopnie wymienione w ust. 1 i 2 mogą być wprowadzane rozdzielnie lub łącznie.

9. W przypadku wprowadzenia różnych stopni alarmowych i różnych stopni alarmowych CRP należy wykonać zadania przewidziane dla stopnia wyższego.

10. Stopnie alarmowe i stopnie alarmowe CRP odwołuje się niezwłocznie po minimalizacji zagrożenia lub skutków zdarzenia będącego przesłanką do ich wprowadzenia.

Art. 16. 1. Stopnie alarmowe lub stopnie alarmowe CRP wprowadza, zmienia i odwołuje, w drodze zarządzenia, w zależności od rodzaju zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Szefa ABW, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa ABW, informując o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów:

1) na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) na obszarze jednej lub kilku jednostek podziału terytorialnego kraju;

3) na obszarze określonym w sposób inny niż przez odniesienie do jednostek podziału terytorialnego kraju;

4) dla określonych obiektów jednostek organizacyjnych administracji publicznej, prokuratury, sądów lub innych obiektów infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej;

5) w przypadku gdy skutki zdarzenia o charakterze terrorystycznym mogą dotyczyć obywateli polskich przebywających za granicą Rzeczypospolitej Polskiej lub instytucji polskich albo polskiej infrastruktury mieszczących się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej innych niż placówki zagraniczne Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 21 stycznia 2021 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 406, 1641 i 2005).

2. Stopnie alarmowe lub stopnie alarmowe CRP wprowadza, zmienia i odwołuje, w drodze zarządzenia, w zależności od rodzaju zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych i Szefa Agencji Wywiadu, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – minister właściwy do spraw zagranicznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Wywiadu, informując o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów:

1) dla określonych placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 21 stycznia 2021 r. o służbie zagranicznej;

2) w odniesieniu do systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw zagranicznych.

3. Prezes Rady Ministrów niezwłocznie informuje Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o wprowadzeniu, zmianie lub odwołaniu stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP.

4. Wprowadzenie stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP stanowi podstawę do realizacji przez organy administracji publicznej oraz kierowników służb i instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego:

1) przedsięwzięć określonych przepisami wydanymi na podstawie ust. 5 albo 6, wynikających z ich kompetencji ustawowych;

2) przedsięwzięć i procedur zarządzania kryzysowego, jeżeli zostały przewidziane dla danego stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP w związku z wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym i nie zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 5 albo 6.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres przedsięwzięć wykonywanych w ramach kompetencji ustawowych przez organy administracji publicznej oraz kierowników służb i instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego w poszczególnych stopniach alarmowych wprowadzanych w trybie ust. 1 i stopniach alarmowych CRP, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawności przepływu informacji oraz minimalizacji skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

6. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres przedsięwzięć wykonywanych przez kierowników placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 21 stycznia 2021 r. o służbie zagranicznej w poszczególnych stopniach alarmowych lub stopniach alarmowych CRP wprowadzanych w trybie ust. 2, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawności przepływu informacji oraz minimalizacji skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

Art. 17. 1. W przypadku wprowadzenia stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP w trybie art. 16 ust. 1 Szef ABW powołuje sztab koordynacyjny, w skład którego wchodzą przedstawiciele wyznaczeni przez służby specjalne oraz podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1.

2. Szef ABW może powołać do udziału w pracach sztabu koordynacyjnego, w zależności od rodzaju zdarzenia o charakterze terrorystycznym, przedstawicieli innych organów, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2, oraz przedstawiciela Prokuratora Generalnego, wyznaczonych przez te organy.

3. Do zadań sztabu koordynacyjnego należy rekomendowanie zmiany lub odwołania stopnia alarmowego oraz form i zakresu współdziałania służb i organów wchodzących w skład sztabu koordynacyjnego i biorących udział w jego pracach.

Rozdział 4
Działania antyterrorystyczne na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, w tym działania kontrterrorystyczne

Art. 18. Kierującym działaniami antyterrorystycznymi podejmowanymi przez właściwe służby lub organy w ramach ich ustawowych zadań na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, zwanym dalej „kierującym działaniami”, jest:

1) wyznaczony przez Komendanta Głównego Policji, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – przez właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji funkcjonariusz Policji, w szczególności w przypadku obecności na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym innych służb i organów;

2) wyznaczony przez Ministra Obrony Narodowej, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – przez Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej żołnierz Żandarmerii Wojskowej, w przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym na obszarach lub w obiektach należących do komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych albo administrowanych przez te komórki i jednostki organizacyjne.

Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw zagranicznych, we współpracy z Ministrem Koordynatorem Służb Specjalnych, jeżeli został powołany, koordynuje działania właściwych służb i organów w przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, wymierzonego przeciwko obywatelom lub mieniu Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem zdarzeń, o których mowa w ust. 2.

2. Minister Obrony Narodowej, we współpracy z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, koordynuje działania właściwych służb i organów w przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, wymierzonego przeciwko personelowi lub mieniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wykonując zadanie, o którym mowa w ust. 1 albo 2, minister właściwy do spraw zagranicznych albo Minister Obrony Narodowej może w szczególności żądać od właściwych służb i organów przedstawienia informacji, sprawozdań i wariantów proponowanych rozwiązań, a także konsultowania z nim podejmowanych działań.

Art. 20. 1. Jeżeli jest to uzasadnione sytuacją na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, kierujący działaniami, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa osób i mienia, może, w zakresie oraz na czas niezbędny do skutecznego prowadzenia działań antyterrorystycznych:

1) zarządzić ewakuację osób lub mienia z miejsca zdarzenia o charakterze terrorystycznym i z jego otoczenia do wskazanego miejsca, obiektu lub obszaru;

2) wstrzymać albo ograniczyć ruch pieszych, a także wprowadzić zakaz przebywania osób postronnych w miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym i w jego pobliżu;

3) wstrzymać albo ograniczyć ruch pojazdów w miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub w jego otoczeniu, a także kursowanie środków publicznego transportu zbiorowego w porozumieniu z organem kierującym ruchem tych środków transportu albo skierować pojazd w określone miejsce;

4) zażądać od organu kierującego ruchem kolejowym wstrzymania albo ograniczenia ruchu kolejowego w miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub w jego otoczeniu albo zatrzymania pojazdu kolejowego lub skierowania go w określone miejsce;

5) zażądać od organu kierującego ruchem jednostek pływających wstrzymania albo ograniczenia ruchu jednostek pływających w porcie lub akwenie będącym miejscem zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub akwenie sąsiadującym z nimi albo zatrzymania jednostki pływającej lub skierowania jej w określone miejsce;

6) zażądać od organu kierującego ruchem lotniczym wstrzymania albo ograniczenia ruchu lotniczego na lotnisku będącym miejscem zdarzenia o charakterze terrorystycznym;

7) żądać nieodpłatnego korzystania z nieruchomości lub nieodpłatnego przejęcia do używania ruchomości, w tym środków transportu, a także przedmiotów i urządzeń, koniecznych do przeprowadzenia działań kontrterrorystycznych;

8) żądać udzielenia pomocy od instytucji, organizacji, przedsiębiorców i osób fizycznych lub wydawać im polecenia inne niż określone w pkt 1–7, zmierzające do minimalizacji lub usunięcia skutków zdarzenia o charakterze terrorystycznym, zapobieżenia powstaniu kolejnych zdarzeń o charakterze terrorystycznym lub wykrycia i ujęcia osób odpowiedzialnych za spowodowanie tych zdarzeń.

2. Instytucje, organizacje, przedsiębiorcy i osoby fizyczne są obowiązani wykonać skierowane do nich polecenia i żądania kierującego działaniami wymienione w ust. 1.

3. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność cywilną za szkody wyrządzone wykorzystaniem uprawnień określonych w ust. 1 pkt 7 i 8 na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610, 1615, 1890 i 1933).

Art. 21. 1. Po wprowadzeniu trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego minister właściwy do spraw wewnętrznych, z inicjatywy własnej albo na wniosek Szefa ABW lub Komendanta Głównego Policji, może zarządzić zakaz odbywania zgromadzeń lub imprez masowych na obszarze lub w obiekcie objętym stopniem alarmowym, na czas obowiązywania tego stopnia, jeżeli jest to konieczne dla ochrony życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa publicznego, o czym niezwłocznie informuje Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, którzy przekazują tę informację odpowiednio posłom i senatorom.

2. Niezwłocznie po ogłoszeniu zarządzenia, o którym mowa w ust. 1:

1) organ gminy wydaje decyzję o zakazie zgromadzenia albo o rozwiązaniu zgromadzenia, w trybie określonym odpowiednio w art. 15 albo art. 20 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1389),

2) wojewoda, w drodze decyzji administracyjnej, wprowadza zakaz przeprowadzenia imprezy masowej lub przerywa imprezę masową, w trybie określonym odpowiednio w art. 34 albo art. 34a ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 616)

– w odniesieniu do wszystkich zgromadzeń oraz imprez masowych w czasie obowiązywania stopnia alarmowego i na obszarze jego obowiązywania w części objętej właściwością miejscową organu administracji publicznej.

3. Od decyzji wydanych przez właściwe organy administracji publicznej na podstawie ust. 2 przysługują odpowiednie środki odwoławcze określone w przepisach ustaw wymienionych w ust. 2.

Art. 22. 1. W przypadku wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego w trybie art. 16 ust. 1, jeżeli użycie oddziałów i pododdziałów Policji okaże się niewystarczające lub może okazać się niewystarczające, do pomocy oddziałom i pododdziałom Policji mogą być użyte oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, stosownie do ich przygotowania specjalistycznego, posiadanego sprzętu i uzbrojenia oraz zaistniałych potrzeb.

2. Przygotowanie do użycia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności rozpoczęcie planowania, pozyskiwania informacji i współpracy z organami administracji publicznej, może nastąpić po wprowadzeniu trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego i przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 3.

3. Decyzję o użyciu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej niepodlegającą ogłoszeniu, w przypadkach, o których mowa w ust. 1, wydaje Minister Obrony Narodowej, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych określający zakres i formę pomocy. Minister Obrony Narodowej informuje niezwłocznie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesa Rady Ministrów o wydaniu decyzji.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, określa:

1) skład oddziałów i pododdziałów, które mają być użyte do pomocy, oraz ich zadania i liczebność;

2) obszar, na jakim oddziały i pododdziały, które mają być użyte do pomocy, będą wykonywały zadania oraz czas ich wykonywania;

3) ewentualne ograniczenia dotyczące użycia posiadanych środków własnych będących w wyposażeniu oddziałów i pododdziałów, które mają być użyte do pomocy.

5. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może wydać postanowienie o zmianie lub uchyleniu decyzji, o której mowa w ust. 3.

6. Oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej użyte do pomocy oddziałom lub pododdziałom Policji mogą użyć i wykorzystać środki przymusu bezpośredniego i broń palną na zasadach przewidzianych dla żołnierzy Żandarmerii Wojskowej.

7. Oddziały i pododdziały Wojsk Specjalnych użyte do pomocy oddziałom lub pododdziałom Policji mogą użyć i wykorzystać w działaniach kontrterrorystycznych środki przymusu bezpośredniego i broń palną w sposób przewidziany w art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305 oraz z 2023 r. poz. 347, 641, 1615, 1834 i 1872), z zastrzeżeniem dopuszczalności użycia broni palnej w przypadkach określonych w art. 23 ust. 1.

8. Oddziały lub pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej użyte do pomocy oddziałom lub pododdziałom Policji pozostają w systemie dowodzenia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Organem koordynującym działania podejmowane przez oddziały i pododdziały Policji oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jest:

1) właściwy miejscowo komendant wojewódzki Policji – w przypadku działań podejmowanych przez oddziały i pododdziały Policji oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze jednego województwa;

2) Komendant Główny Policji – w przypadku działań podejmowanych przez oddziały i pododdziały Policji oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze większym niż jedno województwo.

10. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób organizacji współdziałania oddziałów i pododdziałów Policji z oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, mając na uwadze ochronę wymienianych informacji oraz zakres logistycznego wsparcia.

Art. 23. 1. W ramach działań kontrterrorystycznych, jeżeli jest to niezbędne do przeciwdziałania bezpośredniemu, bezprawnemu, gwałtownemu zamachowi na życie lub zdrowie człowieka lub do uwolnienia zakładnika, a użycie broni palnej w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę jest niewystarczające i przeciwdziałanie takiemu zamachowi lub uwolnienie zakładnika w inny sposób nie jest możliwe, dopuszcza się, z uwzględnieniem wszelkich okoliczności zdarzenia o charakterze terrorystycznym oraz możliwości działań kontrterrorystycznych, użycie broni palnej przeciwko osobie dokonującej zamachu albo biorącej lub przetrzymującej zakładnika, którego skutkiem może być śmierć lub bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia tej osoby, zwane dalej „specjalnym użyciem broni”.

2. Specjalne użycie broni odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2023 r. poz. 202, 547, 1053, 1088, 1489 i 1963), z zastrzeżeniem odrębności przewidzianych w niniejszym artykule oraz w art. 22 ust. 7.

3. Do specjalnego użycia broni nie stosuje się przepisów art. 7 ust. 1 i art. 48 ustawy, o której mowa w ust. 2.

4. Specjalne użycie broni może być dokonane przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, żołnierzy Żandarmerii Wojskowej lub żołnierzy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, wchodzących w skład grupy wykonującej działania kontrterrorystyczne, zwanej dalej „grupą kontrterrorystyczną”.

5. Decyzję o dopuszczalności specjalnego użycia broni może podjąć oraz cofnąć kierujący działaniami. Kierujący działaniami niezwłocznie przekazuje decyzję dowódcy grupy kontrterrorystycznej oraz informuje o podjętej decyzji organ wyznaczający kierującego działaniami.

6. Po otrzymaniu decyzji o dopuszczalności specjalnego użycia broni dowódca grupy kontrterrorystycznej może wydać rozkaz specjalnego użycia broni przez funkcjonariuszy lub żołnierzy grupy kontrterrorystycznej, określając cel i sposób specjalnego użycia broni.

7. Specjalne użycie broni dokumentuje dowódca grupy kontrterrorystycznej, który niezwłocznie po zakończeniu działań kontrterrorystycznych sporządza, stosując odpowiednio art. 54 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 2, protokół specjalnego użycia broni i przekazuje go kierującemu działaniami.

Art. 24.[7] 1. Działania antyterrorystyczne na zasadach określonych w ustawie mogą być prowadzone również poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, na akwenach w polskiej strefie odpowiedzialności SAR zgodnie z Międzynarodową konwencją o poszukiwaniu i ratownictwie morskim, sporządzoną w Hamburgu dnia 27 kwietnia 1979 r. (Dz. U. z 1988 r. poz. 184 i 185), i w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej.

2. Służby ratownicze prowadzą w zakresie swoich kompetencji działania w polskiej strefie odpowiedzialności SAR i w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej zmierzające do usunięcia skutków zdarzenia o charakterze terrorystycznym i w tym zakresie współdziałają ze sobą oraz ze służbami prowadzącymi działania antyterrorystyczne.

Rozdział 5
Przepisy szczególne dotyczące postępowania przygotowawczego

Art. 25. 1. W przypadku podejrzenia lub usiłowania popełnienia albo przygotowania przestępstwa o charakterze terrorystycznym, w celu wykrycia lub zatrzymania albo przymusowego doprowadzenia osoby podejrzewanej, a także w celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym, prokurator może postanowić o:

1) przeprowadzeniu przeszukania pomieszczeń i innych miejsc znajdujących się na wskazanym w postanowieniu obszarze,

2) zatrzymaniu osoby podejrzewanej

– jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że osoba podejrzewana lub wymienione rzeczy na tym obszarze się znajdują.

2. W celu znalezienia rzeczy wymienionych w ust. 1 można też dokonać przeszukania znajdujących się na wskazanym w postanowieniu obszarze osób, ich odzieży i podręcznych przedmiotów.

3. Przeszukania i zatrzymania, o których mowa w ust. 1 i 2, można dokonać o każdej porze doby.

4. Postanowienie prokuratora należy okazać osobie, u której przeszukanie ma być przeprowadzone.

5. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do przeszukania i zatrzymania stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Art. 26. 1. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, jeżeli wymaga tego dobro postępowania przygotowawczego, postanowienie o przedstawieniu zarzutów można sporządzić na podstawie informacji uzyskanych w wyniku czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym czynności, o których mowa w art. 9.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, sąd, na wniosek prokuratora, może zastosować tymczasowe aresztowanie na okres nieprzekraczający 30 dni.[8] Samoistną przesłanką zastosowania tymczasowego aresztowania jest uprawdopodobnienie popełnienia, usiłowania lub przygotowania do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

3. Tymczasowe aresztowanie można przedłużyć na zasadach określonych w art. 263 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

4. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do tymczasowego aresztowania stosuje się przepisy rozdziału 28 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Rozdział 6
Zmiany w przepisach

Art. 27–58. (pominięte)

---

[7] W brzmieniu ustalonym przez art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o ochronie żeglugi i portów morskich oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1489), która weszła w życie z dniem 1 września 2023 r.

[8] Zdanie pierwsze w brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

Art. 59. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, art. 32a, art. 32d, art. 32e i art. 43 ust. 2 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 38[9)], Szef ABW:

1) dokona zamówień na usługi i dostawy sprzętu technicznego, informatycznego oraz oprogramowania,

2) podejmie działania inwestycyjne,

3) zapewni obsadę etatową,

4) przeprowadzi szkolenia dla funkcjonariuszy ABW

– w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Szef ABW w terminie, o którym mowa w ust. 1, realizuje zadania wynikające z art. 5 ust. 1 pkt 2a, art. 32a–32e i art. 43 ust. 2 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 38[9)], z uwzględnieniem posiadanych aktualnie zasobów osobowych i rzeczowych.

3. Roczny plan przeprowadzania ocen bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 32a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 38[9)], Szef ABW opracuje po raz pierwszy na rok 2017.

Art. 60. 1. Do dnia 1 lutego 2017 r. abonenci usług przedpłaconych, którzy zawarli umowę przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani do podania dostawcy usług przedpłaconych danych, o których mowa w art. 60b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 43[10)] i potwierdzenia ich w sposób, o którym mowa w art. 60b ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art.43[10)].

2. Dostawca usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zaprzestaje świadczenia tych usług abonentom, którzy:

1) nie podali danych określonych w art. 60b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 43[10)] lub

2) których dane nie zostały potwierdzone zgodnie z art. 60b ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 43[10)].

Art. 61. Do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 5 i 6 pozostają w mocy, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, zadania wykonywane w ramach poszczególnych stopni alarmowych określone w wykazie, o którym mowa w art. 7 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 50[11)].

Art. 62. 1. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, włączy dane przetwarzane w centralnym rejestrze wizowym prowadzonym na podstawie art. 449a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 57[12)] do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, o którym mowa w art. 449 ust. 2 tej ustawy, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do czasu włączenia centralnego rejestru wizowego obejmującego dane z prowadzonych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych i konsulów rejestrów, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy zmienianej w art. 57[12)], do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, o którym mowa w art. 449a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 57[12)], dane przetwarzane w centralnym rejestrze wizowym udostępnia się konsulom, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz Szefowi ABW w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.

Art. 63. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 27[13)] zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 18 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 27[13)], jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 19 ustawy zmienianej w art. 27[13)] zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 19 ustawy zmienianej w art. 27[13)], w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 30[14)] zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 30[14)], w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

---

9) Artykuł 38 zawiera zmiany do ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.
10) Artykuł 43 zawiera zmiany do ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.
11) Artykuł 50 zawiera zmiany do ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.
12) Artykuł 57 zawiera zmiany do ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.
13) Artykuł 27 zawiera zmiany do ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.
14) Artykuł 30 zawiera zmiany do ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej.

Art. 64. 1. W latach 2017–2026 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi 351,9 mln zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi:

1) 2017 r. – 91,9 mln zł;

2) 2018 r. – 94,2 mln zł;

3) 2019 r. – 23,6 mln zł;

4) 2020 r. – 19,6 mln zł;

5) 2021 r. – 19,6 mln zł;

6) 2022 r. – 22,6 mln zł;

7) 2023 r. – 20,6 mln zł;

8) 2024 r. – 20,6 mln zł;

9) 2025 r. – 19,6 mln zł;

10) 2026 r. – 19,6 mln zł.

2. Szef ABW nadzoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia ostatniej oceny, o której mowa w ust. 2, część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekroczona co najmniej o 10%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Szef ABW.

Art. 65. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia[15)], z wyjątkiem art. 43, który wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

---

15) Ustawa została ogłoszona w dniu 24 czerwca 2016 r.